UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De translatione corp[o]ris s[an]cti Nicolai. Cap[itulum]. lxv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

ces aſini ſarcinas vſqꝫ romā baiulando ſupple-
ret. Qđ ferox aīal cū oī māſuetudine perfecit.
Rediēs quoqꝫ ad eccleſiā ſuā ad pictanienſem
vrbē vt ſuos reuiſeret diuertit. Ibiqꝫ languore
preſſus feliciter in dño quieuit. iiij. kalē. iunij.
Cuius corpus exinde treuerim tranſlatum eſt.

¶ De trāſlatione corpis ſcti Nicolai. Cap. lxv.

Tranſlatio corpis ſancti Nico-
lai de myrea ad ci-
uitatē venetiaꝝ fa-
cta eſt anno dñi. M. lxxxvi. tē-
pore vrbani pape ſecundi ſub
petro patriarcha gradeñ. ⁊ vi-
tale michaele duce venetiarū
atqꝫ henrico contarheno eiuſdē
ciuitatis epo. Cuꝫ eñi vrbanꝰ
papa generale paſſagiū in recuperationē terre
ſancte: cunctis fidelibus indidiſſet: multi vene-
torū cum nauiū copioſa multitudine ad dictuꝫ
paſſagiū nauigarūt. Quorū exercitus dux extĭ-
tit iohannes prefati ducis venetorū filius cum
quo perrexit etiā dictus caſtellanus eps. Qui
poſtꝙ cum coruꝫ nauigio apud rhodum inſulā
hyemaſſent. inde diſcedentes: vt hieroſolymā
peterent vento eis aduerſo inſurgente inuiti
appulſi ſunt ad myreorū patriam iam quaſi to-
taliter a turcis depopulatā. ¶ Tunc eps ⁊ dux
cū ſuis armatis ad ciuitatē accedunt: ⁊ qꝛ iam
quid facturi erant inter ſe tractauerant quat-
tuor tantū cuſtodes eccleſie ſancti nicolai repe-
riunt: quos tantos adulationibus et promiſſis
ac cōminationibꝰ exhortant: vt vbi corpus ſan-
cti nicolai quieſcit reuelare ꝓcurēt. Illi vero diſ-
ſimulantes vel antiquitate forſan ignorātes ar-
cam in capite fractā muro adherentē oſtendūt
ipam eſſe ſancti nicolai confingūt: de qua barē-
ſes partē reliquiarū eius abſtulerāt partem di-
miſſaꝫ offerebāt. Ad quā illi ꝯcurrētes nihil in
ea preter aquā ⁊ oleū īuenerūt. Cūqꝫ muros ec-
cleſie in locis pluribꝰ dirupiſſent: ⁊ pauimentū
effodiſſent: atqꝫ altaria diruiſſent: et nihil de
optato penitꝰ repiſſent: cuſtodes illos tormē-
tis afficiūt: vt veritatē edicāt. Qui poſt multa
verbera ⁊ ſibi illata flagella: vix tandē ab eis qđ
nouerāt extorſerunt. Nam arcaꝫ oſtenderūt in
qua duo ſancti preſules magni nicolai prede-
ceſſores quieſcebant: in altari videlicet princi-
pali ſancti iohānis baptiſte. ſ. theodorus ⁊ ni-
colai magni nicolai patruus. De corpe aūt ſcti
nicolai magni nihil penitꝰ ſe ſcire dixerūt: cuiꝰ
rationē veriſimilē aſſignarūt. Cum eñi vt in ge-
ſtis grecorū cōtineri dicebāt vaſillis cōſtātino-
politanus imparor ad imperialē vrbē ſancti ni-
colai corpꝰ deferre voluiſſet: et vſqꝫ ad ianuas
eccl'ie oſſa delata nullo ingenio illa inde educe-
re potuiſſet: iratꝰ iuraſſe dicebat: poſtꝙ corpꝰ
illud habere nō poterat tali loco ipm ſe locatu-
rum ꝙ nullus vnꝙ ipm inuenire poterit nec ha-
bere. Hanc ergo cuſtodū cōfeſſionē epiſcopus
⁊ veneti veram eſſe preſumētes arcam oſtēſam
rumpentes duorum predictoꝝ ſanctorū epiſco-
porum corpora in arcellis ſingulis cupreſſinis
inueniūt: ⁊ eorum epitaphia vt cuſtodes dixe-
rant legunt: eaqꝫ inde leuata ad nauem dedu-
cunt deſperantes amodo de ſancti nicolai ma-
gni corpore inueniēdo. ¶ Uerum quidē illoruꝫ
diuinitus inſpirati: in eccleſia retardātes: ⁊ lo-
cum vbi altare ſancti nicolai primo deſtruxerāt
perſcrutantes inopinatāqꝫ fragrantiā odoran-
tes: ſuſpicati ſunt aliquid ibi precioſuꝫ latere.
Preterea quidā ex eis qui al's ad ipſam vrbem
deuenerāt recordati ſunt: ꝙ in precipuis ſolen-
nitatibus archiepiſcopus myreoꝝ non in alta-
re: ſed in loco quodā plano ſup tripodem cele-
brabat. Supra quē locum imago ſancti nicolai
recta linea depicta erat. Ex quibus oībus con-
iecturis motus epiſcopus caſtellanus locū ipꝫ
effodi mādauit. Subleuatiſqꝫ magne molis la-
pidibus vitreā maſſam ad frangendū grauē et
penetrandū difficileꝫ inuenerūt. Qua tandem
cōfracta: ſecundā de bithumine non minus la-
borioſam exhauſerūt. Tertiam deniqꝫ maſſam
duabus fortiorem que de cupro muſeleo cū bi-
tumine glomerata fuerat: magnis viribus irru-
perunt: vbi theſaurus multiplici labore reſera-
tus apparuit: odorqꝫ inde mire ſuauitatis exi-
uit. Cuꝫ quo ⁊ palma quā beatus nicolaus de
hieroſolymis apportauerat ſepulta fuerat: que
circa ſanctum corpus virides ramos ⁊ frondes
pullulauerat: vnde multi colligerunt: ⁊ in teſti-
moniū ad propria detulerūt. In ſepulchro aūt
illo grecis litteris ſcriptū erat: hic requieſcit ma-
gnus eps myreoꝝ nicolaꝰ terra mariqꝫ glorio-
ſus. ¶ Corpus igitur inde leuātes flentibꝰ ca-
nonicis ⁊ gaudētibus venetis ad naues depor-
tant: ⁊ inter alia duo collocant: eademqꝫ lampa-
dibus ⁊ luminaribus acqꝫ precioſis pallijs reue-
renter honorant. Inde igitur diſcedentes iter
ceptum verſus terrā ſanctam perſequūtur. Et
cū plures de oſſibus vel puluere ſacri corporis
ex deuotione ſubtraxiſſent oēs illi vel infirmi-
tate varia vexati vel duris verberibꝰ ceſi vel no-
ctu terroribus agitati que paſſi fuerāt indicā-
tes ſuaqꝫ peccata epiſcopo confitētes quicqđ
abſtulerēt reſtituere cōpellebant. Poſt hec na-
ues venetorum ad ioppe portum deuenerūt: et
dimiſſis qui corpora cuſtodirēt: exercitus hie-
roſolymam adierunt: ⁊ a gothifredo rege chri-
ſtianoꝝ ⁊ patriarcha hieroſolymitano honori-
fice ſuſcepti ſunt: gētibus quoqꝫ francoꝝ vniti
vrbem ſaracenorū caipham inexpugnabilē du-
dum obſeſſam obtinuerūt: aliaqꝫ plurima loca
⁊ caſtra debellādo ceperūt: ⁊ deinde loca ſacra
circunquaqꝫ luſtrātes poſt plures mēſes aſcē-
ſis nauibus repatriare curarūt. Sicqꝫ geminā
palmā ſanctorum: videlicet corporū ⁊ victorie

reportātes in feſto beati nicolai videlicet .viij. idus decēbris ad portū ciuitatis venetiarū applicuerūt occurrētibus quoqꝫ clericorū ⁊ populorum turbis in littore ſancti nicolai deſcenderūt: ⁊ de cōſenſu ducis ac populi ſanctorū triū corpa in monaſterio ſcti nicolai in eodē littore maris ſito depoſuerūt: eadēqꝫ vitali eiuſdē tūc loci abbati deuoti⁹ obtulerūt. Sed anteqꝫ beata corpa in ſuo loco depoſita forēt ꝑ triduū oībus in altari patuerūt: ⁊ deinde vſqꝫ ad reſurrectionē dñi ſubſequēte in medio eccl'ie choro dimiſſa ſunt ad deuotionē fideliuꝫ adimplendā: vbi multa miracula in egroꝝ corporib⁹ oſtenſa ſunt: nam plures ceci illuminati: claudi erecti: cōtractati ⁊ aliīs diuerſis prepediti languorib⁹ ad ſanitatē reducti ſunt: demones quoqꝫ de obſeſſorū artubus effugati. Poſt que ſanctoꝝ epiſcoporū reliquie digna fuerunt veneratione tumulate .iij. kalen. iunij. Euoluto anno: vicꝫ eodem die quo ſctōꝝ corpora apud myrcā ciuitatē vt prediximus reperta ⁊ inde ſublata fuerāt.

De ſancto Theodoro martyre epiſcopo myreorum. Cap. lxvi

Theodor⁹ eps et martyr predeceſſor fuit ſcti nicolai auūculi ⁊ ſcti nicolai nepotꝭ in epatu myreoꝝ: vt dictū eſt ſupra ꝓxima legēda: cui⁹ corpus vna cū corporib⁹ duoꝝ p̄dictoꝝ ſanctoꝝ venetiaꝝ vrbi trāſlatū eſt: vt ſuperius enarraꝝ. Hic eñ cū eccl'iam myrce ciuitatis feliciter gubernaſſet tp̄e pſecutionis ꝓ xp̄i fide martyriū in eadē vrbe paſſus eſt. Quo aūt tp̄e aut die ſeu ſub quo iudice aut quo martyrij genere perēptus extiterit: ignoraꝝ: eo ꝙ ipa ciuitas a turcis deſtructa ſacre ſcripture ⁊ geſtorū martyrū codices diſpſi fuerūt. Sepult⁹ eſt aūt in eadē eccleſia in altari ſcti iohānis baptiſte miraculis pollēs. Inter q̄ illud hebeꝝ in legenda ſcti nicolai magni: ꝙ dū quidā cec⁹ noīe antoni⁹ ad eū veniſſet ꝓ lumīs bñfico conſequēdo: ſctūs eps miſertus illius tulit de oleo lampadis predicti ſcti theodori epi ⁊ martyris ⁊ ſignū crucis faciēs ſuper eū: oculos illius deliniuit ⁊ confeſtim cecus ille lumen recepit.

De ſancto Nicolao epo ſeniore. Cap. lxvij.

Nicolaus epiſcopus myreoruꝫ prefato ſancto theodoro in epiſcopatu eiuſdē vrbis ſucceſſit: ⁊ ſancti nicolai magni auūculus fuit: cuius gratia ille nicolaus vocatus eſt. Hic cum audiſſet miracula q̄ deus in infantia puerili nuperrime nati oſtendere dignabatur: et qualiter die natiuitatis eius erectus in pelui ſteterat: ⁊ quomodo quarta et ſexta feria ſemel in die māmas ſuggebat: ſpiritu prophetico vaticinatus eſt: puerum nicolaum omnipotētis dei ſeruum et epiſcopum futurum ⁊ in toto adhuc orbe ſignis ⁊ miraculis clarum ab omnibus reſonandum. Qui etiam ſanctus epiſcopus miraculis refulſit. Nam cum in caſtello auianenſe aqua longius hauriretur: eo ꝙ in oppido puteū non haberent: populuſqꝫ ei aſſereret: ꝙ in vno colle aque vena fuerat: que per annos multos vbi eſſet latebat. Uir domini ad locum accedēs fuſa oratione locum per ſpiritum cognouit: ⁊ per cubitum ac dimidiū fodiens: venam aque reperit: que ſufficienter exinde manauit. Hominem quendam maligno vexatum ſpiritu de regione andronica ei deductum in xp̄i nomine ab infeſtatione liberauit: demonemqꝫ ab eo depulit. Alium quoqꝫ qui dolore ventris quattuor menſibus torquebatur: adeo vt cibos ſumere non poſſet: ⁊ per terram reptilis more volutaretur: oratione pro eo fuſa ſanauit. Sicqꝫ domino ſeruiens in pace quieuit: cuius tamen dies dormitionis ignot⁹ eſt. Eius autē corpus vna cum corpore prefati predeceſſoris ſui ⁊ nicolai magni eius nepotis: vt ſupra actū eſt venetiarū vrbem delatum in monaſterio ſancti nicolai de littore quieſcit. Succeſſit autem huic in epiſcopatu alius epiſcopus tam predeceſſoris ꝙ ſucceſſoris in vita diſſimilis: peccatis videlicet inuolutus. Cuius nomē ob praua forte merita in hyſtoria reticetur: ⁊ deinde nicolaus huius nepos glorioſus miracl'is innumeris toto orbe famoſus.

De ſancto Felice papa primo et martyre. Cap. lxviij.

Felix papa et martyr huius nomis primus natione roman⁹ ex patre conſtantino de regiōe capitauri: dionyſio pape in epiſcopatu romano ſucceſſit: ⁊ ſedit annos duos: menſes decē. Hic conſtituit ſupra reliquias ſanctorū martyꝝ miſſas celebrari. Hic fecit ordinationes duas per mēſem decembris: p̄ſbyteros octo: diacones quinqꝫ: epiſcopos per diuerſa loca numero quinqꝫ. Hic etiam fecit baſilicam in via aurelia miliario ab vrbe quito. Qui ſub claudio imperatore ſecūdo martyrio coronaꝝ: ⁊ ſepultus eſt in p̄dicta baſilica quā ipſe conſtruxerat .iij. kalen. iunij: ⁊ ceſſauit epatus dies quinqꝫ.

De ſctā Petronilla ꝟgine. Cap. lxix.